

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 81.

Ellevte Session.

28de Møde.

Lørdagen den 21de Januar.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Man har tænkt sig, at den tilslødende Eier havde en vis Meddeelelægtighed i Forstranden; men det har han ikke, han har Intet med Forstranden at bestille. Vil han bade sig i Forstranden, saa kan han gjøre det, fordi alle Andre kunne gjøre det Samme, men ogsaa kun af den Grund og ikke med større Ret, og kan han ikke bade sig i Fred der, saa maa han finde sig i at gjøre det i Ufred, ligesom enhver Anden, der kommer og bader sig der. Naar Noget ligeoverfor en tilgrændsende Eier falder paa, ude fra Havet at komme og ville bade sig, og fandt sig forstyrret derved, at Noget paa Forstranden gik og saae paa ham, vilde han dog ikke kunne forlange, at Ingen for Fremtiden maatte gaae i en vis Afstand fra Strandbredden, for at han kunde bade sig i Fred. Den, der kom med en Baad, hvorfra han gik ud og badede sig, havde sikkert ligesaagodt Ret til at bade sig paa det Sted, som den, der gik ud fra Strandbredden. Paa Bunden af denne Lov ligger der en ikke ganske rigtig, eller jeg vil snarere sige en urigtig Forestilling om Forstrandens Sammenhæng med den tilgrændsende Fjord. Forstranden hænger ligesaagodt sammen med Havet som med den tilgrændsende Fjord, og den hører ikke i allerminste Maade til denne, saa at det altsaa forekommer mig, at dette Lovforslag, netop paa Grund af denne urigtige Forudsætning, slet ikke

kan blive affattet saaledes, at det kan blive tilfredsstillende. Jeg har allerede nævnt, at jeg for mit Vedkommende ogsaa vilde være imod at give den omhandlede Tillæbelse for den nærmeste Aahst ved Kjøbenhavn, medmindre den blev forlangt af det Offentlige for en bestemt, indskrænket Grund, som da skulde benyttes til Badende, thi kun isaafald kunde der være Anledning dertil.

Scherfig: Jeg skal kun tillade mig med saa Ord at udtale mig om, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har yttret. Han meente først, at Folk, der ville gaae ned til Strandbredden for at bade sig, maae have Tillæbelse dertil af den vedkommende Eier; men kort derefter udtalte han sig, hvis jeg ikke misforstod ham, i stil modsat Retning, idet han yttrede, at naar man vilde formene Folk at tage den Tang, der skyles op af Havet paa Strandbredden, saa vilde det være et altfor stort Skaar for dem, der ville benytte denne Tang. Han synes derved at have glemt, at den, der vil hente denne Tang, ligesaalidt kan komme til Strandbredden, som den, der vil gaae til et Badehus (Tscherning: Han kan gaae langs med Stranden!) Ja, forsaavidt han vil gaae en halv Meils Omvei; thi jeg kan forfikkre den ærede Rigsdagsmand, at der fra Svanemøllen til Charlottenlund og maaskee lige til Dyrehaven ikke er en eneste Bei, der fører ned til Stranden, hvor Noget kan gaae uden at adspørge de vedkommende Eiere. Den ærede Taler siger dernæst, at naar der manglede Badesteder, maatte det Offentlige sørge for, at der blev etableret